

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

O curuae interras animae

urn:nbn:de:bsz:31-101049

A Talantam, magna pernicitatis vir-
ginem, in medio cursus certamine,
magno conatu ad metam properantem,
aurei mali jactu remorata fuisse ab Hip-
pomene, tradunt poëta: Eodem ferè cal-
liditatis genere miseros non raro morta-
les supplantat vaser ac versipellis humani
generis adversarius, quoties aliquem ac-
cinctum jam, ac ad vitæ melioris metam
properantem alibi conspicit; Protinus
enim, objecto aliquo malo aureo, id est, ob-
lato sive divitiarum splendore, sive ho-
norum gloriâ, sive alio illecebrarum ge-
nere, curvas in terram animas de felici
statu deturbat. & ad vetera ac absoleta
retrahit. Tigridis impetum, uno factuum
objecto, frangit venator, & belluam ad
antrum, unde prodierat, remittit: idem
nobis non raro usu venit. Sape rerum
fluxarum abdicationem, caelestium amo-
rem, ac desiderium animo concipimus; at
vix sacer iste furor in cursu est, cum ilico,
nescio quid, quod animo nostro blandia-
tur, nobis objicit diabolus, quo veluti no-
bis ipsis erepti, in antiquum relabimur.
Caveamus, & meminerimus, bene inci-
pere egregium, bene desinere regium esse.

DE poëten verhalen ons dat Hippomenes
de snelle Atalanta, hem nu bynaect voor-
by ghelooopen zijde, met het uytwerpen van
eenen gulden appel, soo heeft weren te verloc-
ken, dat sy haren loop stremmende, om dien
op te grypen, eyntelijck in de loopbane is ver-
wonnen ghebleven. Dierghelijcken treck wert
ons menichmael gespeelt van onsen eri-vyant
den duyvel; want so wanneer hy gewaer wert
datter yemandt sich heeft opghelchoit, ofte
syne voeten opgheheven, om te trachten na de
mate van een beter leven: soo weet hy ter-
stont ons eenigen gulden appel van eere, rijk-
dom, of dierghelijcke lock-aes voor te stellen,
om ons daer mede uyt den rechten wegh te
trecken, en alsoo in ons goedt voornemen te
vertraghden. De jagers hebben een gewoonte
(alffe jonghe tyghers uyt haer hollen gheroofft
hebben, ende vande oude in groote snelheydt
werden naergevolcht, ontsiende den rasenden
yver van't vinnige ghedierte) dat sy een vande
selve jongen laten vallen; het welke het beest
vindende, neemt het op, laet af van haer na te
jagen, en draecht weder inden nest; en mid-
deler tijdt ontkomen de jagers met de reste.
Even soo gaetret met ons toe: 't schijnt som-
wylen dat wy zijn uytghegaen om met vier-
gher herten te loopen den wegh onser salig-
heydt, maer so ons middeler tijdt yer, den vlee-
sche aenghenaem, by onsen vyandt wert voor-
gheworpen, wy nemen op: ende en jaghen
niet vorder, maer kruypen wederom als in on-
se oude hollen. Hier voer staet te wachten, ende
streich in ghedachtenisse te houden, dattet eer-
lijck is wel te beginnen, maer heerlijck wel te
eyndighen.

I O B. 8. 20.

G Audium hypocrite ad instar puncti:
si ascenderit usque ad calum quasi
sterquilinium in fine perditur, & qui
eum viderant, dicent, ubi est?

MATH. 6. 33.

C Erche premieremēt le regne de Dieu
& sa justice, & toutes ces choses
vous serons baillées par desus.

Ii 3

QVID